

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Jaroslavou Lobotkovou ve věci

žalobce: **VIVmail.cz s.r.o.** se sídlem Jungmannovo náměstí 18, Praha 1,
IČ 28445937
zast. Mgr. Petrem Bokotejem, advokátem se sídlem Na Poříčí 12, Praha 1

proti

žalovanému: **ASTRATEX s.r.o.** se sídlem Na příkopě 859/22, Praha 1, IČ 25944355
zast. Mgr. Richardem Kolibou, advokátem se sídlem Hrabinská 498/19,
Český Těšín

o zaplacení 11.733,- USD s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, podle které je žalovaný povinen zaplatit žalobci částku 11.733,- USD spolu s ročním úrokem z prodlení od 29.7.2014 do zaplacení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace ČNB, vyhlášené ve Věstníku ČNB a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku,

se z a m í t á .
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku 83.963,11 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Richarda Koliby, advokáta se sídlem Český Těšín, Hrabinská 498/19.

Odůvodnění:

Žalobou podanou 29.7.2014 u Obvodního soudu pro Prahu se žalobce proti žalované domáhal zaplacení částky 7.187,- USD s příslušenstvím. V návrhu žalobce tvrdil, že je na základě smlouvy Reseller Agreement obchodním zástupcem americké obchodní společnosti Silverpop Systems Inc. se sídlem 200 Galleria Parkway, Suite 1000, Atlanta, GA 30319, USA, pro území střední a východní Evropy, tedy i pro území České republiky. Žalovaný projevil zájem o služby společnosti Silverpop, ze začátku jednal se žalobcem, následně jednal se zástupcem žalobce společností ACOMWARE s.r.o., která se žalovaným spolupracuje v oblasti internetového marketingu a zároveň je obchodním zástupcem žalobce. Následně žalovaný podepsal licenční smlouvu se společností Silverpop a tato společnost začala žalovanému poskytovat službu internetového marketingu, tzv. e-mailing. Z licenční smlouvy vyplývá, že žalobce je přeprodejcem služeb společnosti Silverpop a je oprávněn účtovat za služby společnosti Silverpop a přijímat plnění. Společnost ACOMWARE s.r.o. informovala žalovaného o ceně za služby e-mailingu, k uzavření objednávkového formuláře přímo se žalovaným však nedošlo. Žalobce tvrdil, že společnost Silverpop poskytovala žalovanému vyžádané služby od 27.11. 2013 do 26.3.2014, za tyto služby žalobce vystavil žalovanému celkem tři faktury č. 14002, 140025 a 140047 v souhrnné výši 4.369,- USD, žalovaný však tyto faktury neuhradil, ani přes výzvu žalobce ze dne 23.6.2014, proto se žalobce proti žalované domáhal zaplacení částky 7.187,- USD s úrokem z prodlení ode dne podání žaloby do zaplacení.

Následně dne 6.8.2014 došlo Obvodnímu soudu pro Prahu 3 podání, kde se žalobce VIVnetworks s.r.o. domáhal proti žalované zaplacení stejné částky, tedy 7.187,- USD s příslušenstvím na základě stejných skutkových tvrzení, ale fakticky podle petitu se domáhal zaplacení pouze částky 4.369,- USD s příslušenstvím.

Vzhledem k nejasnostem v podáních vyzval soud usnesením ze dne dne 21.8.2014 žalobce, tedy VIVmail.cz s.r.o., k odstranění vad podání, na což nereagoval žalobce, ale společnost VIVnetworks s.r.o., proto Obvodní soud pro Prahu žalobu odmítl usnesením ze dne 22.9.2014, čj. 21 C 265/2014-14.

Do tohoto usnesení se žalobce odvolal.

V této fázi řízení Obvodní soud pro Prahu 3 předložil věc k rozhodnutí o věcné příslušnosti Vrchnímu soudu v Praze s uvedením důvodů s tím, že se jedná o žalobu na zaplacení částky 7.187,- USD s příslušenstvím z titulu nezaplacené ceny za poskytnutí služeb spočívajících ve využití software na internetový marketing na základě licenční smlouvy.

Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 1.9.2015 čj. Ncp 882/2015-32 rozhodl tak, že k projednání a rozhodnutí ve věci jsou podle § 9 odst. 2 písmeno g) o.s.ř. v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy a věc bude postoupena k dalšímu řízení zdejšímu soudu dle § 84 a 85 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 85a o.s.ř.. Toto usnesení nabylo právní moci 23.10.2015, žalobce je označen VIVmail s.r.o. , IČ 28445937, předmětem sporu je zaplacení částky 7.187,- USD s příslušenstvím. Tímto rozhodnutím je tedy zdejší soud vázán.

Usnesením Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 1.3.2016 bylo usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 o odmítnutí žaloby změněno tak, že se žaloba neodmítá.

Již věcně příslušným soudem byl ve věci vydán platební rozkaz, proti kterému podala žalovaná odpor, řádně a včas. V zásadě namítala, že formulace žalobce obsažená v žalobě je podivná a neurčitá, žalovaná se žalobcem ani jiným subjektem žádnou dohodu o ceně za poskytování služeb internetového marketingu od poskytovatele, tedy společnosti Silverpop neuzavřela. Není tedy zřejmé, na základě čeho by měla být cena za údajně poskytované služby stanovena.

Podáním došlým soudu 10.11.2017 doplnil žalobce žalobní tvrzení a navrhl „zvýšení žalobní žádání“, tvrdil, že žalobní žádání se skládá ze dvou samostatných částek, a to částek ve výši

7.334,- USD a 4.399,- USD. Tvrdil, že v roce 2013 výlučnými resellery, autorizovanými přeprdejci služby emailorings společnosti Silverpop pro území České republiky byla společně se žalobcem i společnost VIVnetworks.com s.r.o. Společnost ACOMWARE a.s. jako obchodní zástupce společnosti VIVnetworks.com s.r.o. zprostředkovala pro žalovaného užívání služby e-mailingu a ještě před poskytnutím této služby žalovaného informovala o ceně za e-mailing, žalovaná pak tyto služby užívala prostřednictvím společnosti VIVnetworks.com s.r.o. od 27.11.2013 do 31.12.2013. Žalobce pak specifikoval rozsah využití služby e-mailing za jednotlivé měsíce, tedy za listopad až prosinec 2013, fakturami č. 23160 a 23167, tato pohledávka v celkové výši 7.334,- USD pak byla společností VIVnetworks.com s.r.o. smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 15.7.2014 převedena na žalobce. Co se týče druhého návrhu, žalobce doplnil, že od 1.1.2014 na základě dohody se společností VIVnetworks.com s.r.o. se stal žalobce jediným resellerem společnosti Silverpop, zároveň však tvrdil, že v roce 2014 byly výhradními resellery společnosti Silverpop jak žalobce, tak společnost VIVnetworks.com s.r.o., celkově se tedy žalobce domáhal zaplacení částky 11.733,- USD s úrokem z prodlení ode dne podání žaloby do zaplacení.

K výzvě soudu dle § 43 občanského soudního řádu žalobce (s tím, že jako žalobce byl v podání označen opět VIVnetworks.com s.r.o.) doplnil skutková tvrzení tak, že se domáhá zaplacení částky 1.733,- USD z titulu poskytnutí služby e-mailing americkou obchodní společností Silverpop žalované za období od listopadu 2013 do března 2014 prostřednictvím jednak žalobce a jednak společnosti VIVmail.cz s.r.o.. Podáním došlým soudu 27.11.2017 již žalobce sám doplnil žalobní tvrzení totožným způsobem jako jménem společnosti VIVmail.cz s.r.o, tedy žalobcem v této věci. Stejného dne došlo do datových schránek soudu další doplnění žalobních tvrzení na výzvu soudu, kde jako žalobce je označena společnost VIVnetworks.com s.r.o.

Usnesením ze dne 12.prosince 2017 zdejší soud připustil změnu žaloby ve spojení s usnesením ze dne 5.3.2018, kterým soud opravil označení žalobce, toto usnesení nabylo právní moci 24.3.2018.

Žalovaná v souhrnu namítala, že žalobce není aktivně legitimován k podání žaloby, tedy k účasti v tomto řízení, pohledávku, kterou má mít za žalovanou z titulu licenčním poplatků za užívání programu e-mailing na hromadné rozesílání e-mailů, vytvořeného společností Silverpop Systems Incorporation, žalobce postoupil dne 15.11.2017 na společnost VIVnetworks.com s.r.o., IČ 28957733, žalobce před koncentrací tohoto řízení nezaložil do spisu ani nenavrhl jediný důkaz, který by svědčil o tom, že by pohledávky z titulu licenčních poplatků přešly po 15.11.2017 na žalobce. O tom, že není aktivně legitimován, svědčí i přednes zástupce žalobce při ústním jednání v této věci 8.10.2018, ze kterého zřetelně vyplývá, že sám má za to, že žalobcem je společnost VIVnetworks.com s.r.o. Žalovaná rovněž vznesla námitku promlčení minimálně v rozsahu nároku na zaplacení částky ve výši 4.369,- USD, o kterou žalobce svým podáním ze dne 20.11.2017 rozšířil svou žalobu. K rozšíření nároku na zaplacení této částky došlo až 20.11.2017, tedy po více než třech letech ode dne splatnosti uvedené částky. Ke stavění promlčecí lhůty dle § 648 občanského zákoníku nemohlo dojít, když řízení, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 3, bylo následně zastaveno, a to z důvodu, že totožná pohledávka byla dříve uplatněna v tomto řízení. Řízení ve věci 18C 299/2014 Obvodního soudu pro Prahu bylo od počátku zatíženo vadou, kterou nebylo možné odstranit, tedy z důvodu litispendence nemohlo dojít ke stavění promlčecí lhůty. Žalovaná namítala, že žalobce neprokázal, že by s ním žalovaná vstoupila do jakéhokoliv smlouvného vztahu prostřednictvím dílčích objednávek, jak bylo ujednáno v rámcové smlouvě se společností Silverpop Systems Incorporation, případně v jakém množství a kde měly být jednotlivé emaily prostřednictvím služby emailing odesílány. Proto navrhovala žalobu zcela zamítnout a přiznat náhradu nákladů řízení.

Podle § 9 odst. 2 písm. g) o.s.ř. krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve sporech vyplývajících z práva duševního vlastnictví. Vzhledem k usnesení Vrchního soudu v této věci, jak již bylo zmíněno shora, posoudil soud tuto věc jako autorskoprávní.

Podle § 40 odst. 1 zák. č. 121/2000 Sb. platného do 31.12.2013 autor, do jehož práva bylo neoprávněně zasazeno nebo jehož právu hrozí neoprávněný zásah, může se domáhat zejména a) určení svého autorství, b) zákazu ohrožení svého práva, včetně hrozícího opakování, nebo neoprávněného zásahu do svého práva, zejména zákazu neoprávněné výroby, neoprávněného obchodního odbytu, neoprávněného dovozu nebo vývozu originálu nebo rozmnoženiny či napodobeniny díla, neoprávněného sdělování díla veřejnosti, jakož i neoprávněné propagace, včetně inzerce a jiné reklamy, c) sdělení údajů o způsobu a rozsahu neoprávněného užití, o původu neoprávněně zhotovené rozmnoženiny či napodobeniny díla, o způsobu a rozsahu jejího neoprávněného užití, o její ceně, o ceně služby, která s neoprávněným užitím díla souvisí, a o osobách, které se neoprávněného užití díla účastní, včetně osob, kterým byly předmětné rozmnoženiny či napodobeniny díla určeny za účelem jejich poskytnutí třetí osobě; práva na informace podle tohoto ustanovení se autor může domáhat vůči osobě, která do jeho práva neoprávněně zasáhla nebo je neoprávněně ohrozila, a dále zejména vůči osobě, která 1. má nebo měla v držení neoprávněně zhotovenou rozmnoženinu či napodobeninu díla za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu, 2. využívá nebo využívala za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu službu, která neoprávněně zasahuje nebo zasahovala do práva autora nebo je neoprávněně ohrožuje nebo ohrožovala, 3. poskytuje nebo poskytovala za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu službu užívanou při činnostech, které neoprávněně zasahují do práva autora nebo je neoprávněně ohrožují, anebo 4. byla označena osobou uvedenou v bodě 1, 2 nebo 3 jako osoba, která se účastní pořízení, výroby nebo distribuce rozmnoženiny či napodobeniny díla anebo poskytování služeb, které neoprávněně zasahují do práva autora nebo je neoprávněně ohrožují, d) odstranění následků zásahu do práva, zejména 1. stažením neoprávněně zhotovené rozmnoženiny či napodobeniny díla nebo zařízení, výrobku nebo součástky podle § 43 odst. 2 z obchodování nebo jiného užití, 2. stažením z obchodování a zničením neoprávněně zhotovené rozmnoženiny či napodobeniny díla nebo zařízení, výrobku nebo součástky podle § 43 odst. 2, 3. zničením neoprávněně zhotovené rozmnoženiny či napodobeniny díla nebo zařízení, výrobku nebo součástky podle § 43 odst. 2, 4. zničením nebo odstraněním materiálů a nástrojů použitých výlučně nebo převážně k výrobě neoprávněně zhotovené rozmnoženiny či napodobeniny díla nebo zařízení, výrobku nebo součástky podle § 43 odst. 2, e) poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za způsobenou nemajetkovou újmu, zejména 1. omluvou, 2. zadostiučiněním v penězích, pokud by se přiznání jiného zadostiučinění nejevilo postačujícím; výši peněžitého zadostiučinění určí soud, který přihledne zejména k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k zásahu do práva došlo; tím není vyloučena dohoda o narovnání, f) zákazu poskytování služby, kterou využívají třetí osoby k porušování nebo ohrožování práva autora. Podle odst. 2 opatření podle odstavce 1 písm. d) musí být přiměřené závažnosti porušení práva a musí být přihlednuto k zájmům třetích osob, zejména spotřebitelů a osob jednajících v dobré víře. Podle odst. 3 autorovi, jehož návrhu bylo vyhověno, může soud přiznat v rozsudku právo uveřejnit rozsudek na náklady účastníka, který ve sporu neuspěl, a podle okolností určit i rozsah, formu a způsob uveřejnění. Podle odst. 4 právo na náhradu škody a na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních právních předpisů zůstává nedotčeno; místo skutečně ušlého zisku se autor může domáhat náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem. Výše bezdůvodného obohacení vzniklého na straně toho, kdo neoprávněně nakládal s dílem, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, činí dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem.

Podle § 41 téhož zákona udělí-li autor jiné osobě výhradní oprávnění k výkonu práva dílo užít, nebo je-li této osobě toto oprávnění nebo výkon majetkových práv k dílu svěřen ze zákona, má právo se domáhat nároků podle § 40 odst. 1 písm. b) až d) a odst. 3 a 4 pouze osoba, jejíž takto smluvně nebo zákonem nabyté výhradní oprávnění bylo ohroženo nebo porušeno; právo autora

domáhat se ostatních nároků, jakož i v této souvislosti nároku podle § 40 odst. 3 zůstává nedotčeno.

Podle § 65 odst. 1 zák. č. 121/2000 Sb. platného do 31.12.2013 počítačový program, bez ohledu na formu jeho vyjádření, včetně přípravných koncepčních materiálů, je chráněn jako dílo literární. Podle odst. 2 myšlenky a principy, na nichž je založen jakýkoli prvek počítačového programu, včetně těch, které jsou podkladem jeho propojení s jiným programem, nejsou podle tohoto zákona chráněny.

Podle § 66 odst. 1 stejného zákona do práva autorského nezasahuje oprávněný uživatel rozmnoženiny počítačového programu, jestliže a) rozmnožuje, překládá, zpracovává, upravuje či jinak mění počítačový program, je-li to nezbytné k využití oprávněně nabyté rozmnoženiny počítačového programu, činí-li tak při zavedení a provozu počítačového programu nebo opravuje-li chyby počítačového programu, b) jinak rozmnožuje, překládá, zpracovává, upravuje či jinak mění počítačový program, je-li to nezbytné k využití oprávněně nabyté rozmnoženiny počítačového programu v souladu s jeho určením, není-li dohodnuto jinak, c) zhotoví si záložní rozmnoženinu počítačového programu, je-li nezbytná pro jeho užívání, d) zkoumá, studuje nebo zkouší sám nebo jím pověřená osoba funkčnost počítačového programu za účelem zjištění myšlenek a principů, na nichž je založen kterýkoli prvek počítačového programu, činí-li tak při takovém zavedení, uložení počítačového programu do paměti počítače nebo při jeho zobrazení, provozu či přenosu, k němuž je oprávněn, e) rozmnožuje kód nebo překládá jeho formu při rozmnožování počítačového programu nebo při jeho překladu či jiném zpracování, úpravě či jiné změně, je-li k ní oprávněn, a to samostatně nebo prostřednictvím jím pověřené osoby, jsou-li takové rozmnožování nebo překlad nezbytné k získání informací potřebných k dosažení vzájemného funkčního propojení nezávisle vytvořeného počítačového programu s jinými počítačovými programy, jestliže informace potřebné k dosažení vzájemného funkčního propojení nejsou pro takové osoby dříve jinak snadno a rychle dostupné a tato činnost se omezuje na ty části počítačového programu, které jsou potřebné k dosažení vzájemného funkčního propojení. Podle odst. 2 za rozmnožování počítačového programu podle tohoto zákona se považuje i zhotovení rozmnoženiny, je-li nezbytná k zavedení a uložení počítačového programu do paměti počítače, jakož i pro jeho zobrazení, provoz a přenos. Podle odst. 3 za pronájem či půjčování podle tohoto zákona se nepovažuje pronájem nebo půjčování rozmnoženiny počítačového programu, kde samotný program není podstatným předmětem pronájmu nebo půjčování. Podle odst. 4 informace získané při činnosti podle odstavce 1 písm. e) nesmějí být poskytnuty jiným osobám, ledaže je to nezbytné k dosažení vzájemného funkčního propojení nezávisle vytvořeného počítačového programu, ani využity k jiným účelům než k dosažení vzájemného funkčního propojení nezávisle vytvořeného počítačového programu. Dále nesmějí být tyto informace využity ani k vývoji, zhotovení nebo k obchodnímu využití počítačového programu podobného tomuto počítačovému programu v jeho vyjádření nebo k jinému jednání ohrožujícímu nebo porušujícímu právo autorské. Podle odst. 5 pro omezení autorských práv k počítačovému programu podle odstavce 1 platí ustanovení § 29 odst. 1. Podle odst. 6 oprávněným uživatelem rozmnoženiny počítačového programu je oprávněný nabyvatel rozmnoženiny počítačového programu, který má vlastnické či jiné právo k rozmnoženině počítačového programu, a to za účelem jejího využití, nikoli za účelem jejího dalšího převodu, dále oprávněný nabyvatel licence nebo jiná osoba oprávněná užívat rozmnoženinu počítačového programu. Takový uživatel může užít oprávněně nabytou rozmnoženinu počítačového programu v rozsahu stanoveném v odstavci 1 (minimální rozsah), pokud není smlouvou dohodnut rozsah širší; minimální rozsah nelze s výjimkou oprávnění uvedeného v odstavci 1 písm. b) dohodou zúžit. Podle odst. 7 ustanovení § 30a až 33, § 34 písm. b) až d), § 35 až 38, § 38a odst. 1 písm. b), § 38a odst. 2, § 38b až 39, § 43 odst. 1 a 4 až 6 a § 54 se na počítačový program nevztahují. Podle odst. 8 právní ochranou technických prostředků podle § 43 nejsou dotčena ustanovení odstavce 1 písm. d) a e) v rozsahu nezbytném k využití těchto omezení. Autor, který pro své dílo použil

technické prostředky podle § 43 odst. 3, je povinen zpřístupnit počítačový program oprávněnému uživateli v rozsahu podle odstavce 1 a je povinen označit počítačový program chráněný technickými prostředky uvedením jména a adresy osoby, na kterou se má oprávněný uživatel za tím účelem obrátit.

Podle § 88 stejného zákona databázi je pro účely tohoto zákona soubor nezávislých děl, údajů nebo jiných prvků, systematicky nebo metodicky uspořádaných a individuálně přístupných elektronickými nebo jinými prostředky, bez ohledu na formu jejich vyjádření.

Podle § 88a odst. 1 téhož zákona zvláštní práva k databázi (§ 90) přísluší pořizovateli databáze, pokud pořízení, ověření nebo předvedení obsahu databáze představuje kvalitativně nebo kvantitativně podstatný vklad bez ohledu na to, zda databáze nebo její obsah jsou předmětem autorskoprávní nebo jiné ochrany. Podle odst. 2 každý nový kvalitativně nebo kvantitativně podstatný vklad do databáze spočívající v doplnění, zkrácení či jiných úpravách má za následek nový běh trvání práva podle § 93.

Podle § 89 téhož zákona pořizovatel databáze je fyzická nebo právnická osoba, která na svou odpovědnost pořídí databázi, nebo pro kterou tak z jejího podnětu učiní jiná osoba.

Podle § 90 odst. 1 téhož zákona pořizovatel databáze má právo na vytěžování nebo na zužitkování celého obsahu databáze nebo její kvalitativně nebo kvantitativně podstatné části a právo udělit jinému oprávnění k výkonu tohoto práva. Podle odst. 2 vytěžováním podle odstavce 1 se rozumí trvalý nebo dočasný přepis celého obsahu databáze nebo jeho podstatné části na jiný podklad, a to jakýmkoli prostředky nebo jakýmkoli způsobem. Podle odst. 3 zužitkováním podle odstavce 1 se rozumí jakýkoli způsob zpřístupnění veřejnosti celého obsahu databáze nebo jeho podstatné části rozšiřováním rozmnoženin, pronájemem, spojením on-line nebo jinými způsoby přenosu. Podle odst. 4 půjčování originálu nebo rozmnoženiny (§ 16) databáze není vytěžováním podle odstavce 2 ani zužitkováním podle odstavce 3. Podle odst. 5 opakované a systematické vytěžování nebo zužitkování nepodstatných částí obsahu databáze a jiné jednání, které není běžné, přiměřené a je na újmu oprávněným zájmům pořizovatele databáze, není dovoleno. Podle odst. 6 právo pořizovatele databáze je převoditelné.

Podle § 91 do práva pořizovatele databáze, která byla zpřístupněna jakýmkoli způsobem veřejnosti, nezasahuje oprávněný uživatel, který vytěžuje nebo zužitkovává kvalitativně nebo kvantitativně nepodstatné části obsahu databáze nebo její části, a to k jakémukoli účelu, za podmínky, že tento uživatel databázi užívá běžně a přiměřeně, nikoli systematicky či opakovaně, a bez újmy oprávněných zájmů pořizovatele databáze, a že nezpůsobuje újmu autorovi ani nositeli práv souvisejících s právem autorským k dílům nebo jiným předmětům ochrany obsaženým v databázi.

Podle § 92 do práva pořizovatele jím zpřístupněné databáze též nezasahuje oprávněný uživatel, který vytěžuje nebo zužitkovává podstatnou část obsahu databáze a) pro svou osobní potřebu; ustanovení § 30 odst. 3 zůstává nedotčeno, b) pro účely vědecké nebo vyučovací, uvede-li pramen, v rozsahu odůvodněném sledovaným nevýdělečným účelem, a c) pro účely veřejné bezpečnosti nebo správního či soudního řízení.

Podle § 93 zvláštní právo pořizovatele databáze trvá 15 let od pořízení databáze. Je-li však v této době databáze zpřístupněna, zaniká zvláštní právo pořizovatele databáze za 15 let od prvního takového zpřístupnění.

Podle § 94 odst. 1 ustanovení § 4, § 6, § 9 odst. 2 až 4, § 12 odst. 2, § 13 až 15, § 18 odst. 2 a 4, § 27 odst. 7, § 28 odst. 1, § 29, § 30 odst. 1 a 3, § 40 až 44, § 46 až 48, § 49 odst. 1 až 5, § 50, 51, 55 a 57 platí přiměřeně i pro pořizovatele databáze. Podle odst. 2 ustanovení § 3 písm. a) platí přiměřeně i pro pořizovatele databáze, která je součástí právního předpisu.

Soud provedl důkaz smlouvou „reseller agreement“ ze dne 30.6.2012, uzavřenou mezi společností Silverpop a VIVnetworks, s.r.o., IČ 28957733. Vzhledem k tomu, že byla předložena pouze v anglické verzi, pak právě jen v rozsahu údajů o datech a okruhu účastníků smlouvy, dodatkem k této smlouvě, neověřeným českým překladem této smlouvy, a to jen částečné, ve které je společnost Silverpop označena za poskytovatele služby emailingu, nabízející marketingová řešení jako email marketing a generování prodejních typů. Společnost VIVnetworks, s.r.o. je označena za prodejce, který poskytuje prodej, podporu a služby integrace systému, e-marketingové plánování a vykonávání marketingových kampaní na území České republiky. Společnost Silverpop jmenuje jako výhradního prodejce společnost VIVnetworks s.r.o., podle českého překladu se nejedná o prodej technologie, ale o poskytnutí přístupu do ní, body 1.7 a 3.7 v této smlouvě vůbec nejsou obsaženy, je tedy sporné, zda se vůbec jedná o autentický překlad. Dále provedl důkaz dopisem společnosti Silverpop s datem 8.5.2014 v anglické i české verzi. Na první pohled je zřejmé, že ani zde překlad není autentický. Vyjádřením společností Accomware s.r.o. s datem 10.9.2014, mailovou korespondencí mezi Vladanem Hejnicem za společnost žalobce z 2.září 2014, smlouvou, označenou „Silverpop master agreement“, uzavřenou mezi Silverpop Systems inc. a společností žalované, opět pouze v anglické verzi, včetně českého překladu, ze které vyplývá, že se jedná o rámcovou smlouvu, podle bodu 1.7 této smlouvy objednávka znamená formulář objednávky, určení pracovního výkonu nebo nákupní objednávku, podepsanou oběma stranami pro konkrétní produkt nebo služby, a strany i odsouhlasily, že objednávky mohou být prováděny na základě této smlouvy také autorizovaným prodejcem nebo prodejci Silverpopu, za produkty pak jsou označeny jakékoliv chráněné softwarové produkty, software jako služba, aplikační programovací rozhraní nebo jiný produkt poskytovaný společností Silverpop k využití klientem, jak je uvedeno v jedné nebo více objednávkách. Bod 3 neobsahuje žádný odstavec číslo 7. Dále soud provedl důkaz fakturami 23160, vystavenými společností VIVnetworks s.r.o. žalované, číslo 23167 se stejným obsahem, fakturou č. 14002, vystavenou žalobcem žalovanému, totéž o faktuře č. 140025 a 140047, listinou, nazvanou Silverpop, podklady pro účtování bez jakéhokoliv data, razítka či podpisu, výpisem z internetových stránek cz.nic k doménovému jménu žalované. Dále soud provedl důkaz výpisy z obchodního rejstříku obou účastníků a spisem Obvodního soudu pro Prahu 3 18 C 299/2014, zejména usnesením o zastavení řízení, smlouvou uzavřenou mezi Silverpopem a žalovanou a společností VIVnetworks a společností Silverpop, dále mailovou korespondencí, internetovými stránkami www.silverpop.com, smlouvou o obchodní spolupráci mezi žalobcem a společností ACOMWARE.

Dále soud provedl důkaz mailem s datem 4.prosince 2013, týkajícím se objednávky na emailing pro Bonatex, dohodou o převodu obchodní činnosti mezi společností VIVnetworks.com s.r.o. a žalobcem, která je zároveň označena jako smlouva o převodu pohledávky s datem 31.12.2013, podle které se obě strany dohodly, že od 1.1.2014 bude nabyvatel, tedy žalobce, vystupovat jako jediný reseller služby emailing společnosti Silverpop pro klienty se sídlem na území České republiky. Dále soud provedl důkaz smlouvou o postoupení pohledávky mezi VIVnetworks.com s.r.o. a VIV mail s.r.o, kdy předmětem této smlouvy bylo postoupení pohledávky, kterou má postupitel vůči společnosti ASTRATEX s.r.o., tedy to, co je předmětem tohoto sporu, tj. neuhrazené faktury za měsíc listopad a prosinec 2013 z titulu poskytnutí služby emailing americké společnosti Silverpop. Tato smlouva měla být uzavřena 10.7.2014.

Po takto provedeném dokazování pak dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Po skutkové stránce, podle tvrzení žalobce, totiž soud zjistil, že v daném případě se jedná o situaci, kdy společnost Silverpop jako pořizovatel databáze ve smyslu § 88 a násl. autorského zákona, platného do 31.12.2013, uzavřela smlouvu o poskytování software jako výhradní dvěma společnostem. Byla doložena smlouva pouze se společností VIVnetworks.com s.r.o. a potvrzení společnosti Silverpop, které tvrdí, že výhradními prodejci dotyčné databáze a softwaru má být žalobce a právě společnost VIVnetworks s.r.o. Žalobce sám to tvrdí také. Smlouva mezi

společností žalobce a firmou Silverpop nebyla k důkazu vůbec doložena. Protože nebyl doložen žádný smluvní vztah mezi žalobcem a žalovanou, je nutno věc posoudit jako nárok na vydání bezdůvodného obohacení dle § 40 odst. 4 autorského zákona tehdy platného. Ve smyslu § 41 autorského zákona v rozhodné době platného tedy žalobce nemohl být ve sporu aktivně legitimován, protože žalobce rozhodně nebyl výhradním oprávněným, aby se mohl domáhat nároků dle § 40. Musel by mít uzavřenou výhradní licenční smlouvu, písemnou dle § 46 odst. 4 tehdy platného autorského zákona. Ta doložena nebyla.

Na této skutečnosti nemůže nic změnit ani dohoda mezi společnostmi VIVnetworks.com s.r.o. a žalobcem, ať již o převodu obchodní činnosti nebo o postoupení pohledávky. Žalobce sám existenci těchto dohod zmínil až v podání, kterým rozšiřoval žalobu, které došlo soudu 10.11.2017, tedy více než tři roky od podání této žaloby. Kromě toho z výpisu z obchodního rejstříku je zřejmé, že v rozhodné době, tedy v letech 2013 a 2014, byl jediným jednatelem obou společností Vladan Hejnic, tedy podepisoval dohody za obě zúčastněné společnosti sám. Kromě toho se dále z obsahu spisu podává, jak už bylo uvedeno shora, že právní zástupce žalobce vlastně ani nevěděl, jménem které společnosti podává tuto žalobu. Vše se tedy jeví jako nedůvěryhodné.

Žádné objednávky fakticky doloženy rovněž nebyly, z emailové korespondence pouze vyplývá, že nějaké objednávky byly přeposílány, ale není zřejmé čím jménem, protože vlastní objednávka doložena není. Ostatní provedené důkazy nejsou relevantní.

Ze všech těchto důvodů tedy soud žalobu zamítl pro nedostatek aktivní legitimace žalobce v této věci. Námitkou promlčení vznesenou žalovanou se za tohoto stavu již nezabýval.

O náhradě nákladů řízení pak soud rozhodl dle § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalovanému vznikly náklady za zastoupení advokátem, který ve věci vykázal 6 úkonů právní služby po 9.380,- Kč dle § 7 b. 6 vyhl. č. 177/1996 Sb., tj. 56.280,- Kč, dále mu náleží paušální odměna po 300,- Kč dle stejné vyhlášky, tj. 1.800,- Kč, náhrada za promeškaný čas dle § 14 odst. 3 stejné vyhlášky za 18 půlhodin po 100,- Kč strávených cestou k jednání soudu dne 13.11.2017 a za 20 půlhodin dne 8.10.2018, tj. 3.800,- Kč, a cestovné ve výši 5.840,- Kč (při použití osobního automobilu Honda Legend, reg. zn. xxx, průměrné spotřebě 11,9 l/100 km, 788 ujetých kilometrech z Českého Těšína do Prahy a zpět, ceně benzínu 29,50 Kč/l a průměrné náhradě 3,90 Kč/km za cestu k jednání u Městského soudu v Praze dne 13. 11. 2017) a cestovné ve výši 1.671,- Kč (při použití vlakového spojení z Ostravy do Prahy a zpět ve výši 877,- Kč, a současně za použití osobního automobilu Honda Legend, reg. zn. xxx, průměrné spotřebě 11,9 l/100 km, 104 ujetých kilometrech z Českého Těšína do Ostravy a zpět, ceně benzínu 30,50 Kč/l a průměrné náhradě 4,00 Kč/km za cestu k jednání u soudu dne 8. 10. 2018 ve výši 794,- Kč), tedy celkem 69.391,- Kč, vše včetně 21% DPH 14.572,11 Kč, tj. 83.963,11 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 3.prosince 2018

JUDr. Jaroslava Lobotková v.r.
soudce